

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

Kielce, dnia 18 czerwca 2012 r.

Poz. 1814

**DECYZJA NR OŁO-4210-7(9)/2012/1273/IX/LK/JG
PREZESA URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI**

z dnia 15 czerwca 2012 r.

Na podstawie art. 47 ust. 1 i 2 oraz art. 23 ust. 2 pkt 2 i pkt 3 w związku z art. 30 ust. 1 i art. 45 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 z późn. zm.) oraz w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.)

po rozpatrzeniu wniosku

z dnia 15 marca 2012 roku

przedsiębiorstwa energetycznego działającego pod firmą:

Elektrownia Połaniec Spółka Akcyjna - Grupa GDF SUEZ Energia Polska

z siedzibą w Zawadzie 26

posiadającego:

- numer w Krajowym Rejestrze Sądowym - rejestrze przedsiębiorców (KRS): 0000053769,
- numer identyfikacji podatkowej NIP: 866-00-01-429,

zatwierdzam

- 1) **taryfę dla ciepła** ustaloną przez to Przedsiębiorstwo energetyczne, stanowiącą załącznik do niniejszej decyzji,
- 2) **ustalam okres obowiązywania taryfy dla ciepła**, o której mowa w punkcie 1 niniejszej decyzji, na jeden rok od dnia jej wprowadzenia do stosowania.

Uzasadnienie

Na podstawie art. 61 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, na wniosek Przedsiębiorstwa energetycznego, posiadającego koncesje z dnia 16 września 1998 roku na: wytwarzanie ciepła WCC/49/1273/U/OT-7/98/DL (z późniejszymi zmianami) oraz na przesyłanie i dystrybucję ciepła nr PCC/53/1273/U/OT-7/98/DL (z późniejszymi zmianami), w dniu 19 marca 2012 r. zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie zatwierdzenia dziewiętej taryfy dla ciepła, ustalonej przez to Przedsiębiorstwo energetyczne.

Zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji oraz obrotu ciepłem ustalają taryfy dla ciepła, które podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki zwanego dalej „Prezesem URE”. Natomiast w myśl art. 23 ust. 2 pkt 2 tej ustawy, do zakresu działania Prezesa URE należy zatwierdzanie i kontrolowanie stosowania taryf paliw gazowych, energii elektrycznej i ciepła pod względem zgodności z zasadami określonymi w art. 44, 45 i 46, w tym analizowanie i weryfikowanie kosztów przyjmowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne jako uzasadnione do kalkulacji stawek opłat zawartych w taryfach, a także ustalanie okresu obowiązywania taryfy.

Zgodnie z treścią art. 47 ust. 2f ustawy – Prawo energetyczne planowane przychody ze sprzedaży ciepła przyjmowane do kalkulacji cen i stawek opłat w taryfie dla ciepła dla jednostek kogeneracji, oblicza się przy zastosowaniu wskaźnika referencyjnego ustalanego przez Prezesa URE zgodnie z metodologią określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 5 i 6 i średnich cen sprzedaży ciepła, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. c.

W trakcie postępowania administracyjnego, zwrócono się do przedsiębiorstwa energetycznego o złożenie dodatkowych wyjaśnień, dotyczących sposobu opracowania przedstawionej taryfy, wielkości rzeczowych, przychodów i kosztów jakie przedsiębiorstwo energetyczne uwzględniło jako uzasadnione do skalkulowania cen i stawek opłat zawartych w tej taryfie. Na podstawie dostarczonej dokumentacji i złożonych wyjaśnień ustalono, że Przedsiębiorstwo energetyczne opracowało taryfę zgodnie z zasadami i przepisami określonymi w art. 44 - 46 oraz art. 47 ust. 2f ustawy – Prawo energetyczne oraz zgodnie z przepisami zawartymi w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 17 września 2010 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. z 2010 r. Nr 194, poz. 1291), zwanego dalej rozporządzeniem taryfowym.

Ustalone przez przedsiębiorstwo energetyczne ceny ciepła skalkulowane zostały na podstawie uzasadnionych planowanych przychodów ze sprzedaży ciepła dla jednostek kogeneracji przy zastosowaniu wskaźnika referencyjnego ustalanego przez Prezesa URE zgodnie z metodologią określoną w przepisach rozporządzeniataryfowego i średnich cen sprzedaży ciepła, o których mowa w art.23 ust. 2 pkt 18 lit. c ustawy – Prawo energetyczne. Stawki opłat za usługi przesyłowe zostały ustalone na podstawie uzasadnionego planowanego przychodu ze sprzedaży ciepła – określonego dla pierwszego roku stosowania taryfy, obejmującego uzasadnione roczne koszty wykonywania działalności gospodarczej w zakresie przesyłania ciepła.

Wprowadzenie do rozliczeń z odbiorcami cen i stawek opłat ustalonych w zatwierdzonej taryfie skutkuje przewidywanym średnim wzrostem opłat dla odbiorców w wysokości 10,64 %. Ustalony okres obowiązywania taryfy jest zgodny z wnioskiem przedsiębiorstwa energetycznego i treścią § 13 ust. 8 rozporządzenia taryfowego.

W tym stanie rzeczy postanowiłem orzec, jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - za pośrednictwem Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz art. 479⁴⁶ pkt 1 i art. 479⁴⁷ § 1 Kodeksu postępowania cywilnego).

2. Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisany dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wniosek o uchylenie albo o zmianę decyzji - w całości lub części (art. 479⁴⁹ Kodeksu postępowania cywilnego). **Odwołanie należy przesłać na adres Środkowo-Zachodniego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą w Łodzi ul. Żeromskiego 94C.**

3. Stosownie do art. 47 ust. 3 pkt 2 w związku z art. 31 ust. 3 pkt 2 i ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne, taryfa zostanie skierowana do ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego.

4. Stosownie do art. 47 ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne, **Przedsiębiorstwo energetyczne wprowadza taryfę do stosowania nie wcześniej niż po upływie 14 dni i nie później niż do 45 dnia od dnia jej opublikowania** w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego.

5. Strona ma prawo wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów. Prawo to przysługuje również po zakończeniu postępowania (art. 73 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego).

z up. Prezesa Urzędu
Regulacji Energetyki
Dyrektor Środkowo-
Zachodniego Oddziału
Terenowego Urzędu
Regulacji Energetyki
z siedzibą w Łodzi

Tadeusz Polak

Uiszczono opłatę skarbową

w wysokości 10 zł, w dniu 15 marca 2012 r.

na rachunek nr 54 1030 1508 0000 0005 5003 6045

Otrzymuje:

1. Elektrownia Połaniec S.A. – Grupa
GDF SUEZ Energia Polska
Zawada 26, 28-230 Połaniec,
2. Wojewoda Świętokrzyski.

GDF SUEZ

TARYFA DLA CIEPŁA

NINIEJSZA TARYFA STANOWI
ZAŁĄCZNIK
DO DECYZJI PREZESA URE
z dnia 15.06.2012
nr 050-4210-7(9)/2012/1273/IX/LK/JG

ELEKTROWNIA POŁANIEC

Spółka Akcyjna

GRUPA GDF SUEZ ENERGIA

POLSKA

Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Regulacji Energetyki
DYREKTOR
Środkowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki
z siedzibą w Łodzi

Tadeusz Polak
Tadeusz Polak

Zawada, 2012 r.

CZŁONEK ZARZĄDU
DYREKTOR FINANSÓW
Alfreda Świtek
Alfreda Świtek

DYREKTOR
Biura Zarządzania Majątkiem
Prokurent
Włodzisław Kobylarz
Włodzisław Kobylarz

GDF SUEZ Energia Polska S.A.

CZĘŚĆ I

Informacje ogólne

Niniejsza taryfa jest zbiorem cen i stawek opłat oraz warunków ich stosowania, opracowanym przez Elektrownię Połaniec Spółka Akcyjna – Grupa GDF SUEZ Energia Polska wprowadzonym jako obowiązujący dla określonych w nim grup odbiorców w trybie określonym ustawą Prawo energetyczne.

1.1 Podstawą prawną stosowania taryfy są w szczególności:

- 1) ustawa z dnia 10 kwietnia 1997r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 z późn. zm.), zwana dalej ustawą,
- 2) rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 15 stycznia 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemów ciepłowniczych (Dz. U. Nr 16, poz. 92), zwane dalej rozporządzeniem systemowym.
- 3) rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 17 września 2010 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. Nr 194, poz. 1291), zwane dalej rozporządzeniem taryfowym.

1.2. Definicje i objaśnienia skrótów

1. **Źródło ciepła** – połączone ze sobą urządzenia lub instalacje służące do wytwarzania ciepła.
2. **Sieć ciepłownicza** – połączone ze sobą urządzenia lub instalacje, służące do przesyłania i dystrybucji ciepła ze źródeł ciepła do węzłów cieplnych.
3. **Przyłącze** – odcinek sieci ciepłowniczej doprowadzający ciepło wyłącznie do jednego węzła cieplnego albo odcinek zewnętrznych instalacji odbiorczych za grupowym węzłem cieplnym lub źródłem ciepła, łączący te instalacje z instalacjami odbiorczymi w obiektach.
4. **Węzeł cieplny** – połączone ze sobą urządzenia lub instalacje służące do zmiany rodzaju lub parametrów nośnika ciepła dostarczanego z przyłącza oraz regulacji ilości ciepła dostarczanego do instalacji odbiorczych.
5. **Układ pomiarowo – rozliczeniowy** – dopuszczony do stosowania, zgodnie z odrębnymi przepisami, zespół urządzeń, służących do pomiaru ilości

Taryfa dla ciepła

CZŁONEK ZARZĄDU	DYREKTOR
DYREKTOR FINANSOWY	Biura Zarządzania Majątkiem
	Prokurent
<i>Alfreda Świtek</i>	<i>Mieczysław Kobylarz</i>

GDF SUEZ Energia Polska S.A.

i parametrów nośnika ciepła, których wskazania stanowią podstawę do obliczenia należności z tytułu dostarczania ciepła.

6. **Zamówiona moc ciepła** – ustalona przez odbiorcę lub podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci ciepłowniczej największą moc cieplną, jaka w danym obiekcie wystąpi w warunkach obliczeniowych, która zgodnie z określonymi w odrębnych przepisach warunkami technicznymi oraz wymaganiami technologicznymi dla tego obiektu jest niezbędna do zapewnienia:
 - a) pokrycia strat ciepła w celu utrzymania normatywnej temperatury i wymiany powietrza w pomieszczeniach,
 - b) utrzymania normatywnej temperatury ciepłej wody w punktach czerpalnych,
 - c) prawidłowej pracy innych urządzeń lub instalacji.
7. **GDF SUEZ Energia Polska S.A.** - Elektrownia Połaniec Spółka Akcyjna – Grupa GDF SUEZ Energia Polska.

CZĘŚĆ II

Zakres działalności gospodarczej związanej z zaopatrzeniem w ciepło

GDF SUEZ Energia Polska S.A. prowadzi działalność koncesjonowaną na podstawie koncesji udzielonych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w zakresie:

- a) wytwarzania ciepła – decyzja Nr WCC/49/1273/U/OT-7/98/DL z dnia 16 września 1998 r., (z późniejszymi zmianami).
- b) przysyłania i dystrybucji ciepła – decyzja Nr PCC/53/1273/U/OT-7/98/DL z dnia 16 września 1998 r., (z późniejszymi zmianami).

CZŁONEK ZARZĄDU
DYREKTOR FINANSOWY

DYREKTOR
Biura Zarządzania Majątkiem
Prokurent

Taryfa dla ciepła

Alfreda Świtek

Mieczysław Kobylarz

3

GDF SUEZ Energia Polska S.A.

CZĘŚĆ III

Charakterystyka źródeł ciepła i sieci ciepłowniczych oraz podział odbiorców na grupy

GDF SUEZ Energia Polska S.A. jest elektrownią wytwarzającą ciepło w dwóch członach ciepłowniczych:

- człon ciepłowniczy nr 1 o mocy cieplnej 60 MW, zainstalowany na blokach energetycznych 1 - 4, zasilający: sieć ciepłowniczą stanowiącą własność GDF SUEZ Energia Polska S.A. oraz sieć zasilającą miasto Połaniec, stanowiącą własność Spółki ELPOTERM.
- człon ciepłowniczy nr 2 o mocy 70 MW, zainstalowany na blokach energetycznych 5-8, zasilający Kopalnie i Zakłady Chemiczne Siarki „Siarkopol” w Grzybowie na potrzeby Kopalni Siarki „Osiek”.

Podział odbiorców na grupy.

Zgodnie z § 10 rozporządzenia taryfowego wyodrębniono następujące grupy odbiorców ciepła:

Grupa G.1. – odbiorca, zasilany w ciepło bezpośrednio ze źródła ciepła (członu ciepłowniczego nr 1).

Grupa G.2. – odbiorcy, zasilani w ciepło ze źródła ciepła (członu ciepłowniczego nr 1) za pośrednictwem sieci ciepłowniczej stanowiącej własność GDF SUEZ Energia Polska S.A.

Grupa G.3. – odbiorca, Kopalnie i Zakłady Chemiczne Siarki „Siarkopol” w Grzybowie, do którego ciepło jest dostarczane bezpośrednio z członu ciepłowniczego nr 2. Sieć ciepłownicza jest własnością odbiorcy.

CZĘŚĆ IV

Rodzaje oraz wysokość cen i stawek opłat

Ustalone w taryfie ceny i stawki opłat nie zawierają podatku od towarów i usług (VAT). Podatek VAT nalicza się zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Taryfa dla ciepła

CZŁONEK ZARZĄDU
DYREKTOR FINANSOWY
Alfreda Switek

DYREKTOR
Biura Zarządzania Majątkiem
Pracownik
Mieczysław Kobylarz

4

GDF SUEZ Energia Polska S.A.

1. Ceny i stawki opłat netto dla poszczególnych grup odbiorców:

	Jednostka miary	Grupy odbiorców		
		G.1.	G.2.	G.3.
Ceny ciepła	zł./GJ	18,97		15,36
Ceny za zamówioną moc cieplną	zł/MW/rok	53 577,22		125 932,31
	zł/MW/m-c	4 464,77		10 494,36
Cena nośnika ciepła	zł/m ³	9,13		
Stawka opłaty stałej za usługi przesyłowe	zł/MW/rok		8 000,20	
	zł/MW/m-c		666,68	
Stawka opłaty zmiennej za usługi przesyłowe	zł/GJ		2,39	

2. Stawki opłat za przyłączenie do sieci ciepłowniczej

Taryfa nie zawiera stawek opłat za przyłączenie do sieci, ponieważ nie planuje się przyłączenia nowych odbiorców. Jeżeli wystąpi taka potrzeba, GDF SUEZ Energia Polska S.A. niezwłocznie dokona niezbędnej zmiany taryfy i wystąpi do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o jej zatwierdzenie.

CZĘŚĆ V**Zasady ustalania cen i stawek opłat**

Ceny i stawki opłat określone w części IV taryfy dla ciepła, zostały ustalone zgodnie z zasadami określonymi w art. 7 i 45 ustawy – Prawo energetyczne oraz w rozdziale 3 rozporządzenia taryfowego.

Taryfa dla ciepła

CZŁONEK ZARZĄDU
DYREKTOR FINANSOWY
Alfreda Świątek

DYREKTOR
Biura Zarządzania Majątkiem
Prokuracji
Mieczysław Kobylarz

GDF SUEZ Energia Polska S.A.

CZĘŚĆ VI

Warunki stosowania cen i stawek opłat

6.1. Standardy jakościowe obsługi odbiorców

6.1.1. Ustalone w niniejszej taryfie ceny i stawki opłat są stosowane przy zachowaniu standardów jakościowych obsługi odbiorców, które zostały określone w rozdziale 6 rozporządzenia systemowego.

6.1.2. Ponadto w przypadkach:

- niedotrzymania przez GDF SUEZ Energia Polska S.A. standardów jakościowych obsługi odbiorców,
- niedotrzymania przez strony warunków umowy sprzedaży ciepła,
- uszkodzenia lub stwierdzenia nieprawidłowości wskazań układu pomiarowo – rozliczeniowego,
- udzielania bonifikat i naliczania upustów przysługujących odbiorcy,
- nielegalnego poboru ciepła,

stosuje się postanowienia określone w rozdziale 4 rozporządzenia taryfowego.

6.2. Opłaty za nielegalny pobór ciepła.

Przy ustalaniu opłat za nielegalny pobór ciepła stosuje się ceny i stawki opłat zawarte w niniejszej taryfie. W odniesieniu do nich podatek VAT uwzględnia się zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa podatkowego.

CZĘŚĆ VII

Zasady wprowadzania zmiany cen i stawek opłat

Odbiorcy będą powiadomieni pisemnie o wprowadzeniu do rozliczeń nowych cen i stawek opłat co najmniej na 14 dni przed datą, od której będzie obowiązywała nowa taryfa.

CZŁONEK ZARZĄDU
DYREKTOR FINANSOWY

Taryfa dla ciepła *Alfreda Świtek*

DYREKTOR
Biura Zarządzania Majątkiem
Prokurent
Mieczysław Kobylarz